

дешъ ученъ, или невѣжа? Разрѣшението на въпроситѣ не се постига чрѣзъ невѣжеството. Нима онзи волъ, който по цѣль день оре нивата на своя господарь и живѣе въ пълно невѣжество е по-щастливъ отъ човѣка? По-завидно ли е неговото положение отъ това на човѣка? — Разбира се, че не е по-завидно. Сегашнитѣ учени сж недоволни отъ живота главно поради това, че тѣ не вѣрватъ, какво при всички събития въ живота, едно разумно висше съзнание обединява и ржководи всички хора.

Съврѣменнитѣ хора не допусчатъ въ ума си мисльта, че има Едно висше сщество надъ тѣхъ, което ги ржководи и управлява. Напримѣръ, Наполеонъ ималъ свой гений, свой ржководителъ въ живота си. — По сщия начинъ всѣки човѣкъ има свой ржководителъ. Обаче, тия гении, които прѣдприематъ нѣкакви работи безъ духовно ржководство, тѣ се различаватъ по своитѣ знания отъ ония гении, които въ всѣка своя работа или прѣдприятие се допитватъ до своя духовенъ ржководителъ. Нѣкой казва: „Азъ се разговарямъ съ Бога.“ — Добрѣ, щомъ се разговаряшъ съ Бога, кажи какво има на слънцето. Разкажи ми да се поуча отъ тебе. — Нищо не зная за слънцето. — Щомъ не знаешъ нищо за слънцето, нѣма да знаешъ нищо и за Бога. И това било гениаленъ човѣкъ! Съ Бога се разговаря, а не може да рѣши най-простата математическа задача. Когато човѣкъ отива при Бога, Той го завежда на слънцето, показва му всички красиви звѣзди, всички плодни дръвчета въ своитѣ градини, прѣдставя го на ангелитѣ, като имъ казва: „Ето единъ отъ моитѣ любимци!“

Сега, хората като не разбиратъ смисъла на тия нѣща, казватъ: „Това сж отвлѣчени идеи, неприложими въ този животъ. Всички религиозни хора се занимаватъ все съ такива отвлѣчени идеи. Отъ тия хора нищо не може да се очаква.“ — Не е така. Всѣки човѣкъ, който има правилно понятие за Бога, той има възвишена душа и мощенъ духъ; той има знание, сила и любовъ. За такъвъ човѣкъ е